

7

5937

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΓΟΥΝΑΙ ΤΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΑΥΤΗΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ.

1868.

ΤΑ ΒΡΕΛΛΗΝΑ
ΤΗΣ ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΤΟΥΝΑΙ ΤΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΑΥΤΗΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ:

1868.

SISMANOGLIO

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΑΓ
 ΙΑΤΑΛΑΤ ΜΗ ΚΗΤ
 ΖΗΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
 ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
 ΚΑΙ ΕΤΟΥΝΑΙ ΤΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΑΥΤΗΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ

1868

συντεχνίαι τῶν Φερμελεζιδῶν, Παντοπωλῶν, Κρεσωπιλῶν καὶ Λαχανοπωλῶν, πράγματι ἑλληνικαὶ καὶ Χριστιανικαὶ συντεχνίαι, καλύπτουσαι ὑπὸ τὸ ποταπὸν αὐτῶν ἔνδυμα πλήρη πατριωτισμοῦ καὶ φιλοκαλίας καρδίας, εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν σχολῆς τῶν ἑλλ. γραμμάτων ἐν Γαλατᾶ καὶ εἰς τὴν ἐντεῦθεν προσγινομένην ἡθικὴν ζημίαν τῆς τε ὁμογενεῖς νέοις καὶ τῇ πατρίδι ἀποβλέψασαι, ἀπεφάσισαν ἐν κοινῇ μετὰ τῶν ἐν Γαλατᾶ παρεπιδημούντων ὁμογενῶν συνελεύσει, νὰ καταβάλλωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ θέμεθλα σχολῆς ἑλληνικῆς καὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς ὡς ἐν αὐτῇ παιδεύονται ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου πρὸς τιμὴν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἡμετέρας θρησκείας οἱ ὁμογενεῖς νεανίαι. »

Ἡ ἀπόφασίς των ἦτο θεάρεστος· τὰ μέσα ὅμως τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς ἔλλειπον· ὥστε μ' ὅλην τὴν προθυμίαν τῶν τότε συνελθόντων, μ' ὅλην τὴν γενναιότητα τῆς ἀρίστης συντεχνίας τῶν Φερμελεζιδῶν, ἥτις πρώτη προσήνεγκεν αὐτοπροσирέτως τρισχίλια κατ' ἔτος γρόσια ὑπὲρ τῆς σχολῆς, (ἐκτὸς τῶν ἀτομικῶν ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς εἰσφορῶν), μ' ὅλην τὴν γενναιότητα τῶν ὁμογενῶν φιλοτιμηθέντων νὰ ἐγγραφῶσιν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν συνδρομηταὶ τῆς σχολῆς, ὁ ἱερός των σκοπὸς δὲν ἐπραγματοποιήθη. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἔνθα πρὸς πραγματοποιήσασθαι τοιούτων κοινωφελῶν σκοπῶν ἔλλειπει ἡ Κυβερνητικὴ πρωτοβουλία, ἔνθα ὁ πλοῦτος ὁ ἀτομικὸς ὑπόκειται εἰς διηνεκεῖς παλιρροίας, εἶναι δύσκολος ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδύνατος ὁ καταρτισμὸς, πολὺ δὲ πλεόν ἢ ἐπὶ μακρὸν συντήρησις σχολείων δημοσίων, ἂν μὴ ταῦτα ἀρχῆθεν προικισθέντα μὲ ἀσφαλεῖς καὶ τακτικὰς προσόδους τυγχάνωσι. Τὰ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς συνεισενεγκόντα σωματεῖα καὶ τὰ άτομα δὲν διέμεναι ἐν τῇ αὐτῇ εὐπόρῳ καταστάσει, ἐν ᾗ διετέλουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς ἀποφάσεώς των, ὥστε δὲν ἐδυνήθησαν κατόπιν, καίτοι δικαίως ἐπιθυμοῦντα τοῦτο, νὰ

πραγματοποιήσωσι πάντες τὰς συνδρομάς των. Παράδειγμα τούτου ἔστω ἡ φιλότιμος τῶν Φερμελεζιδῶν συντεχνία, ἥτις, καίτοι προθύμως τὸ κατ' ἀρχὰς ὑπέσχεθη νὰ εἰσενέγκῃ 3000 κατ' ἔτος γρόσια πρὸς συντήρησιν τῆς Σχολῆς, δὲν ἐδυνήθη, ἀπολέσασα τὴν εὐημερίαν της, ἕνεκα τοῦ καὶ παρ' ἡμῖν ἐνσκήψαντος φραγκισμοῦ, νὰ πραγματοποιήσῃ μέχρι τέλους τὴν ἀρχικὴν της ὑπόσχεσιν. Ἐπρεπε λοιπὸν ἄλλος τακτικώτερος, ἀσφαλέστερος καὶ βεβαιότερος πόρος νὰ ἐξευρεθῆ ὅπως δι' αὐτοῦ καταρτισθῆ καὶ συντηρηθῆ δημοσίᾳ τῆς Κοινότητος Σχολῆ. Οἱ ἐπιτροποὶ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς ἀτομικὰς ἀντιζηλίας ὑπέκοντες τότε, οὔτε νὰ ἐνοήσωσι τὸν γενικώτερον καὶ κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς συστάσεως μιᾶς ταιαύτης Σχολῆς ἠθέλησαν, οὔτε κατόπιν προικίζοντες αὐτὴν διὰ τῶν ταμείων τῶν παρ' αὐτῶν ἐφορευομένων Ἐκκλησιῶν νὰ τὴν καταστήσωσι βιώσιμον ἐφιλοτιμήθησαν· μόνοι δὲ οἱ ἔντιμοι τῆς Παναγίας Καφατιανῆς καψιμάλαι ἔκλινον τὸ οὖς των εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν ὡς εἴρηται, συντεχνιῶν καὶ τῶν ἐνοριῶν· καὶ, οἰκόπεδον ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν καὶ χρήματα ἐκ τοῦ Ταμείου αὐτῆς συνεισενεγκόντες, ἐν τοῖς πρώτοις συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τῆς Σχολῆς ἐκεῖνης, ἥτις τὸν μερικώτερον κατ' ἀρχὰς χαρακτῆρα τῆς ἐνοριακῆς Σχολῆς φέρουσα ἐδυνήθη, ὅψῃ φιλοτιμηθέντων καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν νὰ συνδράμωσιν αὐτὴν, νὰ διατηρηθῆ μέχρι τοῦ 1865. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἢ τὴν ἑυμοτόμησιν τῶν ἐν Γαλατᾶ ὁδῶν ἀναλαβοῦσα ἀρχὴ μὴ φεισθεῖσα χάριν τῆς εὐθυγραμμίας αὐτῶν μὴδὲ τῆς διὰ τοσούτων κόπων ἀνεργθείσης ἐκεῖνης Σχολῆς, κατηδάφισε καὶ αὐτὴν. Ἐνεκα δὲ τούτου περὶ τοὺς 200 παῖδας ὁμογενῶν ἐρρίφθησαν καὶ πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς μὴ ἔγοντες ποῦ συνερχόμενοι ν' ἀπολαμβάνωσι τῶν καλῶν τῆς διδασκαλίας.

Καὶ πάλιν λοιπὸν περὶ ἀνεγέρσεως καθιδρύματος σχο-

λῆς, ὅχι ὁμως ὡς ἄλλοτε ἀπόρου καὶ προσκαίρου καὶ παραρτήματος ἐκκλησίας τινος, ἀλλ' αὐτοτελοῦς καὶ εἰς τὸ ἠθικὸν τῆς κοινότητος πρόσωπον ἀνήκοντος σχέψις προϋτάθη. Οἱ ἐν Γαλατᾶ παρεπιδημοῦντες ὁμογενεῖς καὶ οἱ Ἐπίτροποι τῶν τριῶν ἐν Γαλατᾶ ἐκκλησιῶν (1) τοῦ ἁγ. Νικολάου, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας Καφατιανῆς ὑπὸ γενικωτέρου τῶρα πλέον ἐμπορούμενοι πνεύματος καὶ τὸν ἀληθῆ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν προσρισμὸν κατανοήσαντες, κατέβαλον πᾶσαν εὐγενῆ προσπάθειαν καὶ χρήματα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταμείων τῶν παρ' αὐτῶν ἐφορευομένων ἐκκλησιῶν, διὰ τῶν ὁποίων, εἰς τὰς αὐτοπραϊρέτους τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν συνδρομὰς προσθεθέντων, κατορθώθη ν' ἀνεγερθῆ περικαλλῆς καὶ ὠραῖον

(1) Ἐπίτροποι τῶν τριῶν ἐν Γαλατᾶ ἱερῶν Ἐκκλησιῶν εἰσὶν οἱ ἐξῆς·

- 1ον. ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, οἱ Κ.Κ. Πασχάλης Χρηστίδης, Σταῦρος Σταυρίδης, Γεώργιος Πολυχρονιάδης, Γαβριὴλ Χα. Ἀναστασίου, Ἀντώνιος Τριανταφύλλου, καὶ Ἀναστάσιος Φιλιππίδης.
- 2ον. ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ, οἱ Κ.Κ. Δημοσθένης Μ. Πανᾶς, Μιχαὴλ Α. Βαφειάδης, Χα. Σωτῆρος τοῦ ποτὲ Μανουὴλ, Νικόλαος Χριστίδης, Βαλῆς Δημητρίου, καὶ Ἰωάννης Κυπριανοῦ.
- 3ον ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΦΑΤΙΑΝΗΣ, Ἰωάννης Ἰωσήφ, Χαράλαμπος Προδρόμου, Πρόδρομος Θεοδώρου, Ἀντώνιος Ἀθανασίου, Κωστῆς Ἰωάννου, Κωστῆς Χα. Χρήστου, Ἰάκωβος Νομικός, Θεόδωρος Χα. Δημητρίου, Νικόλαος Λαυρέντιος, Παντελῆς Μεθοδίου, καὶ οἱ Κ.Κ. Σάββας Δημητριάδης καὶ Ἰωάννης Ἀλαφουζος προηγουμένως παραιτηθέντες ἐπίτροποι.

οἰκοδόμημα σχολῆς ἐλληνικῆς καὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς ἐν Γαλατᾶ, μὲ τακτικὰς προσόδους παρὰ τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν, ὡς φαίνεται ἐν τῷ δημοσιευομένῳ πατριαρχικῷ Συγγιλιώδῃ γράμματι, προικισθὲν, τὸ ποῖον εἰς τοῦπιδὸν θέλει τρανῶς μαρτυρεῖ τὸν πρὸς τὰ καλὰ ζῆλον καὶ τὴν ἐθνικὴν προθυμίαν τῶν συγχρόνων, ἐλκίον ὑπὲρ αὐτῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐν αὐτῷ σπουδαζόντων ἐλληνοπαίδων.

Ἡ ἐφορία τῆς σχολῆς καὶ τοὶ μήπω θεωροῦσα συμπληρωμένον τὸ ἔργον της, καθ' ὅσον ἡ σχολὴ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς λογιδοσίας της, διατελεῖ εἰσέτι λιρῶν περίπου 300 ὑποχρεως, νομίζει ὁμως καθῆκον ἐαυτῆς νὰ δώσῃ καὶ διὰ τοῦ τύπου λόγον ἀκριβῆ τῆς ἐαυτῆς διαχειρήσεως πρὸς τε τοὺς καταβαλόντας τὰς χρηματικὰς συνδρομὰς των καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε ὑπὲρ τῆς σχολῆς ταύτης μεριμνῶντας, ἐλπίζουσα ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου, δι' οὗ ἀριδῆλως ἀποδεικνύεται ἡ καλὴ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν σύμφωνος τῶν παρ' αὐτῆς διαχειρισθέντων χρημάτων χρήσις, θέλουσιν ἴσως καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς καὶ φιλόμουσοι ἄνδρες φιλοτιμηθῆ νὰ συνδράμωσι καὶ τὸ ὕστατον πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν της τὴν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἄρτι ἀνεγερθεῖσαν ἐλληνικὴν ταύτην σχολήν. Τῆς παρουσίας δὲ περιστάσεως δραττομένη ἡ ἐφορία, ἀπονέμει μετὰ σεβασμοῦ καὶ πάλιν πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ἔργῳ τε καὶ λόγῳ συντελέσαντας εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ἀνίδρυσιν τῆς ἐλληνικῆς καὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς τῆς κοινότητος Γαλατᾶ, ἰδίως δὲ πρὸς τοὺς Κ. Κ. ἐπιτρόπους τῶν, ὡς εἴρηται, τριῶν ἐκκλησιῶν, ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ τῆς ἐν τοῖς σχολείοις σπουδαζούσης νεολαίας τὴν διάπυρον αὐτῆς εὐγνωμοσύνην, διαβεβαιοῦσα αὐτοὺς ὅτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνεγράφησαν ἐν τῷ τῆς σχολῆς μητρώῳ ὅπως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μνημονεύονται ἐν τῇ ἐπετείῳ τῆς σχολῆς πανηγύρει τῇ

τελουμένη κατά την 10 φεβρουαρίου ἡμέραν τῆς μνήμης
τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἐν Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ μῆνα φε-
βρουαρίου τοῦ 1868.

Ἡ Ἐφορία.

ΕΛΕΥΘ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Μ. ΠΑΝΑΣ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΟΡΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΥΝΔΑΙΝΟΣ.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

† ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Ἄρ. Πρ. 2131

» Δικ. 1405

Ἐπαινετὰ μὲν εἰσι πάντως καὶ περισπούδαστα τὰ ὑπὸ
φιλοκάλων ἀνδρῶν διὰ συμπνοίας χριστιανικῆς ἐπὶ κοι-
νωφελεῖ σκοπῶ συντελούμενα, τὸ δὲ προνοεῖν ὑπὲρ τῶν
κατὰ μέρη φροντιστηρίων καὶ τῆς τούτων συντηρήσεως
καὶ βελτιώσεως οὐ μόνον ἐπαινετὸν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον·
ἐξ αὐτῶν γὰρ θαυσιπῶς προχέεται, καὶ πρὸς τὸ γένος
ἅπαν μετοχετεύεται τὸ τῆς θεοσδότου παιδείας καὶ μα-
θησέως ἐξαίρετον χρῆμα, οὐ μόνον πρὸς εὐσέβειαν συμ-
βαλλόμενον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἦθη ρυθμίζον, καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἢ δυνατόν, ὅμοιον Θεῷ ἀποφαῖνον· διὸ καὶ ἔργον τῆ καθ'
ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ κήδεσθαι καὶ πο-
λυτρόπως τὴν συντήρησιν καὶ διαμονὴν αὐτῶν πραγμα-
τεύεσθαι, καὶ διὰ σιγγιλιωδῶν Γραμμάτων ἐπικυροῦν,
ὅν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ποιούμεθα. Καὶ γὰρ ἡ
ἐν Γαλατᾷ πρὸ ὀλίγων χρόνων τὴν σύστασιν λαβοῦσα, καὶ
ἀπὸ μικρῶν ἀρχῶν ἀρξάμενη κοινὴ Σχολὴ τῶν ἑλληνικῶν
καὶ ἀλληλοδιδακτικῶν μαθημάτων, τῶς μὲν διὰ μερικω-
τέρως τοῦ συστήματος τῶν φερμελετζήδων βοηθείας ὑπο-
στηριζομένη καὶ ἐν μιᾷ μόνῃ ἐνορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Παναγίας περιοριζομένη, μερικωτέραν παρεῖχε καὶ τὴν
ὠφέλειαν· ἀπὸ τίνος δὲ χρόνου, ἦτοι κατὰ τὸ αὐξή-
ῆτος, ἐπαισητῆς γενομένης καὶ τοῖς τῶν ἄλλων τριῶν

ἐνοριῶν κατοικοῖς τῆς ἀνάγκης κοινῶς τελειοτέρου ἐκπαίδευτηρίου, ἅτε στερουμένων ἰδίων Σχολῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς μόνης ταύτης Σχολῆς εἰς παντελεῖα καταστροφὴν προϋούσης ἐλλείψει πόρων, προὔτεθη σκέψις ἐπὶ κοινῆς Συνελεύσεως τῶν προκριτωτέρων τῶν τεσσάρων ἐνοριῶν, καὶ κοινῇ αὐτῶν γνώμῃ ἐγκρίεται τεθεῖναι τὴν Σχολὴν ταύτην ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῶν τεσσάρων ἐν Γαλατᾶ Ἐκκλησιῶν, ἧτοι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ πρῶτον μὲν ἐπληρώθησαν καταβληθέντα ἀπὸ κοινῶς τὰ παλαιὰ αὐτῆς χρέη, εἶτα δὲ κοινῇ πάντων συγκαταθέσει καὶ συμφωνίᾳ ἀνεδέξαντο καὶ ἀνέλαβον τὴν συντήρησιν αὐτῆς διὰ κοινῆς ἀπὸ τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν συνδρομῆς καὶ συνεισφορᾶς τῇ διευθύνσει Ἐφορίας διοριζομένης ὑπὸ τῶν τεσσάρων ἐνοριῶν. Καὶ τιαύτη μὲν πρόνοια καὶ διαίτησις ἔλαβε χώραν πρὸ τριῶν χρόνων, δηλωθεῖσα καὶ πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, διὰ κοινῆς τῶν συννοριτῶν ἀναφορᾶς, ἐν ἧ καὶ ἐπὶ συντηρήσει τῆς Σχολῆς ἐτήσιοι καταβολαὶ προσδιωρίζοντο, ἀναλόγως τῇ ἐκάστῃ τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν δυνάμει καὶ καταστάσει. Ἐπεὶ δὲ, πᾶν ὀρισθέντων ἐκείνων χρημάτων μὴ ἐπαρκοῦντων, καὶ τῆς Σχολῆς βελτίονα τὴν συγκρότησιν ἀπαιτούσης, προσκίτησε εὐρυχώρου καταστήματος, καὶ προσθήκη διδασκάλων ἀναλόγως τῇ πληθύνει τῶν συρρέοντων μαθητῶν, κοινῇ αὐθις διασκέψει καὶ ἀποφάσει αὐτῶν ἢ τε ἐτήσιος χρηρηγία προήχθη εἰς αὐξήσει καὶ ἕτεροι ἐξευρέθησαν πόροι, περὶ ὧν εἰρήσεται κατωτέρω, καὶ συνελόντι ἐξησράλισται ἐπὶ τὸ εὐθετον ἢ τῆς Σχολῆς αὐτῆς οἰκονομία καὶ κατάστασις, ὑπισχυομένη τὴν εἰς τὸ διηνεκὲς συντήρησιν αὐτῆς καὶ πρόοδον, καὶ κοινὴν τὴν ὠφέλειαν τῇ κατὰ τὸν Γαλατᾶν ὁμογενεῖ νεολαίᾳ. Τούτων οὕτω διαπραχθέντων σὺν Θεῷ, τῇ φιλοτίμῳ προθυμίᾳ τῶν κατοίκων τῶν τεσσάρων εἰρημένων ἐ-

νοριῶν, ἐπειδὴ οἱ ἤδη ἀφ' ἐκάστης αὐτῶν διωρισμένοι καὶ ἐμπειπιστευμένοι τὴν ἐφορίαν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Σχολῆς φιλογενεῖς ἄνδρες, κηδόμενοι τῆς εὐσταθείας τοῦ κοινωφελοῦς τούτου καταστήματος, καὶ τῆς ἐς τοῦτιον ἀδιασίστου ὑπάρξεως καὶ συντηρήσεως, ἐμφανισθέντες τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη Συνοδικῶς, ἐζητήσαντο θερμῶς διὰ τε ἀναφορᾶς αὐτῶν καὶ προσωπικῶς ἀπὸ κοινῆς γνώμης καὶ ἐφέσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐνοριτῶν κατοχυρωθῆναι τὰ κατὰ τὴν Σχολὴν ταύτην, στερεωθῆναι τε καὶ κατασφραλισθῆναι τοὺς διὰ τῆς συνεισσεως καὶ ὁμοφώνου συμπνοίας τῶν τεσσάρων ἐνοριῶν ὀρισθέντας πόρους καὶ τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα, καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς ὡς εἶπειν προῖκα τυχεῖν ἐμπεδώσεως δι' ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Συγγιλιώδους ἐν Μεμβράναις Γράμματος τούτου χάριν τὴν αἴτησιν αὐτῶν εὐμενῶς προσηκόμενοι, ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν καὶ σύμφωνον τῇ ἀδιαλείπτῳ ἐκκλησιαστικῇ μερίμνῃ καὶ προσπαθείᾳ, ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν καὶ πνευματικῶν τέκνων, γράφωμεν καὶ ἀποφαίνομεθα Συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνευματικῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα

α). Ἡ ῥηθεῖσα κατὰ τὸν Γαλατᾶν Σχολὴ ὑπάρχῃ διὰ παντός καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται κοινῇ Σχολὴ τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἐνοριῶν, ἐτοίμη πρὸς ὑποδοχὴν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἀφ' ἐκάστης τῶν ἐνοριῶν τούτων φοιτῶντων μαθητῶν, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς Ἐφοροι αὐτῆς οἱ τὰς χρηματικὰς αὐτῆς δοσοληψίας διευθύνοντες καὶ τὴν λοιπὴν προστασίαν καὶ διακυβέρνησιν αὐτῆς ἐμπειπιστευμένοι ἐκλέγονται καὶ διορίζονται κοινῇ γνώμῃ ἐπὶ συνελεύσεως τῶν τε ἐπιτρόπων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν προκρίτων καὶ λοιπῶν κατοίκων τῶν τεσσάρων τούτων ἐνοριῶν, πρὸς οὓς ἔχῃσι διδόναι ἐτησίως καθαρὴν τὸν

λογαριασμῶν τῆς δόσοληψίας αὐτῶν, ἐπιστατοῦντες ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ζήλῳ φιλογενεῖ ὑπὲρ τῆς ἀρίστης διοικήσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω προόδου καὶ βελτιώσεως.

β). Ἐστῶσαν ὠρισμένοι πόροι καὶ προῖξ τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ δικαιώματα διαρκῶς εἰσπραττόμενα αἱ ἀφ' ἐκάστης τῶν τεσσάρων ἐν Γαλατῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν ἐγκριθεῖσαι ἐν δικαίᾳ ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν ἐκάστης δύναμιν ἐτήσιοι ἐπιχορηγήσεις, ἧτοι ἐκ μὲν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων εὐπορούσης γρόσια δώδεκα χιλιάδες, ὧν τινων καταχωρηθέντων καὶ ἐν τῷ προεκδοθέντι ἡμετέρῳ Πατριαρχικῷ καὶ Συνοδικῷ Σιγγιλιώδει Γράμματι, δι' οὗ ἡ ἱερὰ αὕτη Ἐκκλησία προσήλωται τοῖς κοινοῖς τοῦ ἡμετέρου Γένους νοσοκομείοις, ὀφείλουσιν οἱ κατὰ καιροὺς ἔφοροι αὐτῶν ἐξαιρεῖν ἀπαραιτήτως ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ πληροῦν κατ' ἔτος τοῖς ἔφοροις τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν ἐνόμιαν τοῦ Σιγγιλιώδους ἐκείνου Γράμματος, ἐκ δὲ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὀκτὼ χιλιάδες, ἐκ τῆς Παναγίας ἑπτὰ χιλιάδες, καὶ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Γρόσια τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξήκοντα. Προσθετήτωσαν δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐφεξῆς εἰσοδήματα ὡς δίκαια τῆς Σχολῆς ἀναφαίρετα λογιζόμενα, ἧτοι ἢ ἐκ γροσίων διακοσίων πενήκοντα μνηναῖα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς συνεισφορά τοῦ σωματείου τῶν φερμελετζήδων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον δύο μαγαζίων ἐκ τῶν ἐξωθεν τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς παλαιᾶς Σχολῆς νεοδηθέντων, ἐξ ὧν τὰ δύο ταῦτα ἀφιερῶθησαν τῇ Σχολῇ παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, κοινῇ γνώμῃ τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐνοριτῶν ταύτης, καὶ τελευταῖον τὸ εἰσοδήμα τὸ συναγόμενον κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ἀφικρουμένων τῶν ἐξόδων τοῦ μηνιόσπου.

γ). Ἐπειδὴ, βαθμηδὸν τῆς Σχολῆς προαγομένης ἐπὶ τὸ τελειότερον, αὐξηθήσονται, ὡς εἰκός, καὶ αἱ δαπάναι αὐτῆς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κοινῇ γνώμῃ τῶν Ἐφόρων καὶ Ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐνοριῶν καθορίζεται προσθήκη καὶ αὐξήσις ἐν ταῖς ἐτησίαις συνεισφοραῖς τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ τῆς ἀνωτέρω ὀρισθείσης ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως ἐκάστης. Ταῦτα τοίνυν τὰ ἐν τρισὶ κεφαλαίοις διειλημμένα, ὡς διὰ κοινῆς ὁμοφώνου συγκαταθέσεως καὶ συμπνοίας τῶν εὐλογημένων Χριστιανῶν κατοίκων τῶν τεσσάρων ἐν Γαλατῶν Ἐνοριῶν ἐγκριθέντα πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν τῆς κοινῆς αὐτῶν Σχολῆς εὐλογά τε καὶ ἀναγκαῖα δόξαντα καὶ κατορθωτικά τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐλεῖ Χριστιανικῆς ὁμογενοῦς νεολαίας, Θεῷ τε φίλα καὶ ἀνθρώποις ἐπαινετὰ, ὀριζόμεθα καὶ ἀποφαινόμεθα ἵνα ἔχῃσι τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὴν ἀπαρατρέπτον εἰς τὸ διηγεκὲς, προθυμουμένων ἐς αἰεὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτροπῶν ἐκάστης τῶν ἱερῶν τούτων Ἐκκλησιῶν παρέχειν ἐγκαίρως καὶ ἀπαραιτήτως τὴν ἀναλογοῦσαν ἐκάστη συνεισφορὰν, ἀποδιδόμενων τε ὡσαύτως καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Σχολῆς εἰσοδημάτων ἐν τῷ ὠρισμένῳ καιρῷ ἀνευ τινὸς ἀντιλογίας καὶ προφάσεως. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται Συνοδικῶς. ὅς δ' ἂν καὶ ὅποιος τῶν ἀπάντων ἐκ τε τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καὶ ἐκ τῶν λαϊκῶν, γνώμης σκαιότητι καὶ ἰδιορρύθμιζα νικώμενος θελήσῃ ποτὲ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διασεῖσαι τὴν εὐρυθμον διοίκησιν καὶ εὐστάθειαν καὶ διαμονὴν τῆς ῥηθείσης κοινῆς Σχολῆς, καὶ βλάβην αὐτῇ κρυφίως ἢ φανερῶς ἐμποιῆσαι, ἢ καθυστερῆσιν τῶν ὀρισθέντων πόρων καὶ εἰσοδημάτων αὐτῆς ἐπιχειρῆσαι διανοηθῆ, καὶ ὅπως βουληθῇ ἀνατρέψαι μέχρι κεραίας τὰ ἐν τῷ παρόντι Συνοδικῶς ἐκπερασμένα, ὁ τοιοῦτος ὡς ἀλαζῶν καὶ πολέμιος τῶν καλῶν καὶ κοινωφελῶν πράξεων, ὁποίας ἂν ᾖ τὰς εἰς ἢ καὶ βαθμοῦ, ἀφωρισμένος ὑπάρχη παρὰ τῆς ἀγίας καὶ

ὁμοουσίου καὶ ζωοποιῦ καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίου Τριάδος
 τοῦ ἐνὸς τῆ φύσει μόνου Θεοῦ, καὶ κατπραμένους καὶ ἀσυγ-
 χώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, καὶ πάσαις ταῖς πα-
 τριακαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος, καὶ ἐνοχός τοῦ
 πυρός τῆς γενένης καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος.
 Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ
 τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Συγγι-
 λιῶδες ἐν Μελβόρναις Γράμμα, καταστρωθὲν κἂν τῷ
 Ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-
 κλησίας, καὶ ἐδόθη τοῖς κατὰ καιρὸν Ἐφόροις τῆς ἐν Γα-
 λατᾷ κοινῆς Σχολῆς.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ
 ἔκτῳ κατὰ μῆνα ἀπρίλιον ἐπηνεμήσεως θ'.

† ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝ-
 ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕ-
 ΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

- † Ο ΝΙΚΑΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ.
- † Ο ΧΑΛΚΗΔΩΝΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.
- † Ο ΠΡΟΥΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ.
- † Ο ΠΕΛΑΓΩΝΕΙΑΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ.
- † Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.
- † Ο ΒΟΔΕΝΩΝ ΠΑΙΣΙΟΣ.
- † Ο ΓΑΝΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.
- † Ο ΑΗΜΝΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ.
- † Ο ΚΟΥΥΤΖΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
- † Ο ΕΔΑΣΩΝΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.
- † Ο ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΦΕΡΣΑΛΩΝ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
- † Ο ΚΟΥΥ ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς τὴν 26 Νοεμβρίῳ ἡμέραν τῶν
 ἐγκαινίων τῶν Σχολείων ὑπὸ τῆς Α. Σ.
 τοῦ Μητροπολίτου ἁγίου Χίου
 Κ. Κ. Γρηγορίου.

Εὐσεβεῖς καὶ φιλόμουσοι Κύριοι.

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ σωστικὴ αὐτὴ
 τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς παιδείας Κιβωτός, φι-
 λοστόργως προνοουμένη ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς κατὰ
 Χριστὸν ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τῶν πνευματικῶν αὐτῆς
 τέκνων, ἐνετείλατό μοι ἵνα τελέσω τὰ ἐγκαινία τῆς ἱεράς
 ταύτης Σχολῆς, ἣν πρὸ μικροῦ κηδεμονικῶς διὰ Πατριαρ-
 χικῶ Συγγυλίου κατησφαλίσατο.

Καὶ δὴ ἐπιδαψιλεύουσα δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ αὐτῆς
 λειτουργοῦ τὰς μητρικὰς αὐτῆς εὐλογίας πᾶσι τοῖς εὐ-
 σεβεῖς κατοικοῖς τῶν ἐνοριῶν τοῦ μεγάλου τούτου τῆς
 Βασιλευούσης Προαστείου, εὐχεται ἐγκαρδίως ὅπως ἡ ἱε-
 ρὰ αὐτῆς Σχολὴ ἀποβῆ, κατὰ τὰς κοινὰς εὐχὰς καὶ προς-
 δοκίας, ἐργαστήριον εὐσεβοῦς καὶ ἐθνικῆς μορφώσεως
 τῆς Ὀρθόδοξου νέας Γενεᾶς καὶ προπύργιον ἰσχυρὸν κατὰ
 τῆς ἑτεροδοξίας καὶ τῆς κατακλυζούσης ἡμᾶς ἀνθελλη-
 νικῆς καὶ ἰθνηίου ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως.

Τὴν ἱερὰν ἐντολὴν τῆς Πανσέπτου Μητρὸς Ἐκκλησίας
 γηθούσως σήμερον ἐκπληρῶν, ἀποτεινῶ ὑμῖν τὴν ἐξῆς
 συνοπτικωτέτην περὶ χριστιανικῆς παιδείας προσλαλίαν.

Ὅτι ἡ παιδεία ἐστὶ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον
 χρῆμα, τοῖς πᾶσι γνωστὸν καὶ ὁμολογούμενον· ἐφ' ᾧ καὶ
 ἡ Θεία Γραφή παρακελεύεται λέγουσα· « Τιμῆσατε σοφίαν
 ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. » Καὶ ἀληθῶς διὰ τῆς
 ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ ἄνθρωπος βασιλεύει καὶ
 δεσπόζει τῆς κτίσεως δι' αὐτῆς καθορῶν τὴν θαυμαστὴν

ἀλληλουχίαν καὶ ἀρμονίαν τῶν ὄντων, ἐνθουσιωδῶς μετὰ τοῦ Προφητάνακτος ἐκφωνεῖ « Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ Ἔργα Σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας »· Ὁσφ γὰρ πλείους γνώσεις προσκτᾶται ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς μελέτης καὶ θεωρίας τῶν ὄντων, τόσφ μᾶλλον θαυμάζει τὴν σοφίαν καὶ παντοδυναμίαν τοῦ Δημιουργοῦ. « Ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς δημιουργήμασι καὶ αὐτοῖς τοῖς δοκοῦσιν ἀτιμωτέροις, ἐνεστὶ τι θαυμαστὸν », φησὶν ὁ ἐκ Σταγείρων φιλόσοφος (ἐν τοῖς Ἠθικ :), κἀντεῦθεν ἐπιγινώσκει Θεὸν Αἰώνιον, Ἄπειρον, Πάνσοφον, Παντοδύναμον· « τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς κτίσμασι νοούμενα καθαροῦται, ἢ τε αἰδίου αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης », κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον.

Ἄλλ' ἄρα γε δύναται ὁ ἄνθρωπος ἄνευ τοῦ φωτὸς τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, ἄνευ τῆς χειραγωγίας τῆς ὑπερφυσικῆς χάριτος τῆς Ἀϊδίου καὶ Ἐνυποστάτου Σοφίας, ἧτις ἐστὶ « τὸ φῶς, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ », διὰ μόνης δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἧτοι τῆς ἐξω σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀρθοῦ λόγου, νὰ εἰσέλθῃ ἀκινδύνως εἰς τὸν γνόφον τοῦ ἠθικοῦ κόσμου, νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, νὰ διατηρηθῇ ἐλεύθερος ἀπὸ πάσης πλάνης ἐν ταῖς ὄντολογικαῖς καὶ ἠθικαῖς ἐρεῦναις, νὰ ἐνοήσῃ τὰς σχέσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ δημιουργήματα καὶ ἰδίως πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὴν κορωνίδα τεύτην τῆς δρατῆς κτίσεως, καὶ ἐπομένως νὰ ῥυθμίσῃ ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ τελειότερον, ἐφαρμόζων ἀκριβῶς καὶ ἀδιαπίστως τὰς ἠθικὰς θεωρίας ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ οὕτω νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμὸν, ἧτοι τὴν κατὰ τὸ ἐφικτὸν ὁμοίωσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀληθῆ μακαριότητα, ἧτις ἐστὶν ὁ κύριος σκοπὸς καὶ τὸ τέλος πάντων ἀπαξιαπλῶς τῶν ἐπιστημῶν; Οὐδῶλως, οὐδαμῶς.

Καὶ παράδειγμα ἔσωσεν πολλοὶ τῶν νεωτέρων σοφῶν,

οἵτινες ἀπολακτίσαντες τὸ κύρος τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, ὡς μέγα φυσιωθέντες ἐπὶ τῇ μεγαλοφυίᾳ καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ αὐτῶν ικανότητι, εἰς ποικίλας πλάνας ἐλεινωῶς ἐξωλίσθησαν, τὸν σκεπτικισμὸν, τὸν ἰδεασμὸν, τὸν πανθεῖσμὸν, τὸν ὕλισμὸν, τοῦτέστιν εἰς τὴν ἄρνησιν πάσης ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως, εἰς τὴν ἄρνησιν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφάσκοντες εἶναι σοφοὶ (κατὰ τὸν Ἀπόστολον), ἐμωράνθησαν! »

Ὁ δὲ τοιοῦτος χωρισμὸς τῆς θύραθεν σοφίας ἀπὸ τῆς ἐν Χριστῷ παιδεύσεως, ἄλλως εἰπεῖν, τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τῆς πίστεως, ἐστὶ καὶ λέγεται πολλαχοῦ τῶν Ἁγίων Γραφῶν « μωρία ».

Ἀνόγκη ἄρα ἵνα μετὰ τῆς θύραθεν παιδείας, ἧτοι τῆς διανοητικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως, συμβαδίζῃ καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν διὰ τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας μόρφωσις, ἐξ ἧς ἐκβλύζει ἀπηγῆ ὕδατος ζῶντος καὶ ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐξ ἀπαλῶν ὀνύγων ἤθελεν ἀνατραφῆ « ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου », διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ θείου λόγου δύναται νὰ διαπλεύσῃ ἀσφαλῶς τὸ μέγα πέλαγος τῶν ἐπιστημῶν, νὰ παρέλθῃ ἀκινδύνως τὰς συμπληγάδας καὶ τοὺς σκοπέλους τῆς πλάνης καὶ τῆς σοφιστείας, καὶ νὰ ἐγειρῇ ἐπιστημονικὸν οἰκοδόμημα πάγιον, εὐσταθὲς καὶ ἀδιάσειστον ἀπὸ τῆς ἀντιπνοίας τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν· ὁ τοιοῦτος, οἰουσδήποτε πειρασμοὺς κἀν ἤθελεν ἀπαντήσῃ ἐν τῷ πολυστενάκτῳ τούτῳ βίῳ, ἔχων ἤδη τὴν διάνοιαν πεφωτισμένην καὶ τὴν καρδίαν διαμεμορφωμένην διὰ τῆς ὑγιαίνουσας ἠθικῆς διδασκαλίας, δύναται νὰ ὑποστῇ αὐτοὺς καρτερικῶς καὶ ἀταράχως, παραμυθούμενος ὑπὸ γλυκυτάτῃ ἐλπίδος ἐτέρου βίου ἀνωδύνου καὶ μακαρίου. Οὕτω δὲ θεωρεῖ καὶ πράξει φιλόσοφος ἀποδεικνύμενος, παρέχει ἑαυτὸν τοῖς πᾶσι παράδειγμα εὐσεβοῦς καὶ ἐναρέτου βίου ζηλωτὸν καὶ λυσιτελεῖς.

Τούναντιόν δέ, ὅταν ἡ ἐκπαίδευσίς χωρίζεται ἀπὸ τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας καὶ ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, τότε ὁ ἄνθρωπος καθίσταται ἀλαζών, ἐγωῖστος καὶ φαυλόβιος, καὶ ἐπομένως ἐπικίνδυνος καὶ ὀλέθριος καὶ ἑαυτῷ καὶ τῇ πατρίδι· ὡς περὶ γὰρ τελευθὲν βέλτιστον τῶν ζώων ἄνθρωπος ἐστίν, οὕτω χωρισθὲν νόμου καὶ δίκης χείριστον πάντων, χαλεπωτάτη γὰρ ἀδικία ἔχουσα ὄπλα, φησὶν ὁ αὐτὸς Σταγειρίτης (αὐτόθι).

Ἐξ ὧν λοιπὸν εἴρηται μοι, ἀριδῆλως ὡς οἶμαι, ἀποδείκνυται ὅτι βάσις καὶ θεμέλιον τῆς παρ' ἡμῖν, τοῖς ὀρθοδόξοις Ἑλλησιν, ἐκπαίδευσως, πρέπει νὰ ᾖναι ἡ ἀκριβοῦς διδασκαλία τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς.

Δῆλον δὲ ὅτι πρὸς τῇ ἐθνικῇ καὶ κατὰ Χριστὸν παιδεύσει τῇ ἐν τοῖς δημοσίοις διδασκαλείαις γιγνομένη ἀναγκαιῶς συναπαιτεῖται καὶ ἡ κατ' οἶκον εὐσεβὴς τῶν παιδῶν καὶ ἐλληνοπρεπὴς ἀνατροφή καὶ τὰ καλὰ παραδείγματα τῆς ζωῆς τῶν γονέων, οὔτινες ὀφείλουσι νὰ ἀπορρῦγῳσι μετὰ προσοχῆς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συνταράξῃ τὴν ἁρμονίαν τῶν διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ τῆς ἀπαλῆς αὐτῶν ἡλικίας, καθ' ἣν, διὰ τὸ εὐπλαστον, εὐκόλως ἐναποτυποῦνται ἐν ταῖς διανοίαις αὐτῶν τὰ πρακτικὰ μαθήματα τῆς ζωῆς τῶν γονέων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ κηροῦ τὰ ἐκμαγεῖα τῶν σφραγίδων, καθ' ἅπερ ψυχολογεῖ ὁ ἐκ Καιροναίας φιλόσοφος, «εὐπλαστον, λέγων, καὶ ὑγρὸν ἠνεότητος καὶ ταῖς τούτων ψυχαῖς ἀπαλαῖς ἔτι τὰ μαθήματα ἐντίθηται . . . . Καθ' ἅπερ γὰρ σφραγίδες τοῖς ἀπαλοῖς ἐναπομάττονται κηροῖς, οὕτως αἱ μαθήσεις ταῖς τῶν ἔτι παιδῶν ἐναποτυποῦνται, καὶ ἐπισφραγίζων τὸν λόγον διὰ τοῦ ποιητοῦ Φωκυλίδου λέγοντος :

« Παιδ' ἔτ' ἐντα χρεῶν δὴ καλὰ διδασκόμεν ἔργα. »

Ταύτην τὴν συνοπτικωτάτην περὶ χριστιανικῆς καὶ ἐλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως προσλαλίαν, καθ' ἱερὸν καὶ ἀπαραιτήτων χρεῶς, ἀποτείνων ὑμῖν ἐν τῇ ἐπι-

σήμερ ταύτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἱερᾶς ταύτης Σχολῆς, ἐπικαλοῦμαι ἐνθέρμως ὑπὲρ ὑμῶν τὴν θεῖαν χάριν καὶ εὐλογίαν.

Πάτερ τῶν φώτων, Θεὲ τοῦ ἐλέους καὶ τῶν δυνάμεων ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σῶζε, Κύριε, καὶ διαφύλαττε ἐν εἰρήνῃ τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριον Γρηγόριον, τὸν Προστάτην τῶν φώτων καὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας καὶ προόδου ὑπέρμαχον· σκέπε δὲ καὶ περιφρουρεῖ ἀπὸ παντὸς ἀντιξοῦ καὶ ἀνιάρου συναντήματος τοὺς εὐσεβεῖς κατοίκους τῶν ἐνοριῶν τοῦ μεγάλου τούτου προαστείου καὶ ἰδρυτᾶς τῆς ἱερᾶς ταύτης Σχολῆς, τοὺς φιλομούσους Ἐφόρους καὶ Ἐπιτρόπους καὶ πάντας τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς γενναίως συνενεγκόντας, συνάπτων αὐτοὺς ἐν τῷ ἱερῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, πρὸς παγίωσιν αὐτῆς καὶ εὐδωσιν, καὶ δαψιλῇ τὴν ἀντιμισθίαν ἐπιδωρούμενος ἐν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· τοὺς ἐλλογίμους διδασκάλους τοὺς ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τῆς εὐσεβοῦς νεολαίας μοχλοῦντας ἐνίσχυσον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ σωτήριον τῆς διδασκαλίας ἔργον· εἰς δὲ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην νεολαίαν, τὰς χρηστὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἐλπίδας, ἐξαπόστειλον τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος· «ὁδὸς αὐτῇ τὴν τῶν Σῶν θρόνων πάρεδρον σφρίαν», ὀδηγῶν καὶ στηρίζων αὐτὴν εἰς τὴν σωτήριον ὁδὸν τῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς πρὸς παραμυθίαν, στηριγμὸν καὶ εὐκλειαν τῆς ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ προαγωγὴν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους!

Μετά τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας ταύτης, προσελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἷς τῶν ἐφόρων τῆς Σχολῆς ἔλεξε τάδε·

Ἐντιμος ὁμήγυρις,

Μετά τὰς ὑψηλὰς θεωρίας περὶ ἀγωγῆς καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, τὰς ὁποίας ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης πᾶν εὐγλώττως ἄρτι ἐξέθηκεν, ἤθελεν εἶσθαι λίαν τολμηρὸν ἐμοὶ νὰ προέλθω ἐν μέσῳ· ἐνθαρόνομενος ὅμως ὑπὸ τῆς τιμιωτάτης μοι ἀδείας τῆς Α. Σ. καὶ ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς ἐντολῆς, ἣν ἔχω λαβὼν παρὰ τῶν ἀξιολύμων συναδέλφων μου Κ.Κ. ἐφόρων, ὅπως φανερὰν διὰ λόγου ποιήσομαι τὴν ἐνεστῶσαν τῆς Σχολῆς ταύτης κατάστασιν, ἄρχομαι τοῦ λόγου.

Ὅτε πρὸ ὀκτῶ μηνῶν ἡ Ἐφορία τῆς Σχολῆς ταύτης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς τὴν ἀπὸ 4 ἀπριλίου τρ. ἔ. ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως καταλλήλου καθιδρύματος Σχολῆς ἐν Γαλατᾷ, ἐξητεῖτο τὴν συνδρομὴν των, δὲν εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἤθελε ποτε πραγματωθῆ ὁ σκοπὸς τῆς· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων καὶ εἰς τὴν στέρησιν τὴν χρηματικὴν, δι' ἧς ἀπὸ τινος δοκιμάζεται ὁ ἄλλοτε ποτε ἀφνειὸς οὗτος τόπος. Εὐτυχῶς ὅμως εὐρέθησαν, θεία συνάρσει, καρδίαι τὸ σπουδαῖον καὶ ἀναπόδραστον τοῦ ἔργου συναισθανόμεναι, αἵτινες, τῶν καιρῶν τὸ κρίσιμον ἀψήφισασι, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ καὶ κοινωφελούς τούτου σκοποῦ μέριμναν τῶν χρημάτων ἀνωτέρω θέμεναι, συνέδραμον· οὕτω δὲ κατηρτίσθη τὸ περικαλλὲς τοῦτο οἰκοδόμημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἰκῆσουσι τοῦ λοιποῦ αἱ Μούσαι αἱ Ἑλληνίδες εὐπρεπῶς.

Εἰς τὸν Γαλατᾶν ἀπὸ τῆς σήμερον μετὰ βεβαιότητος δύναται τις, εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἀποβλέπων, νὰ προαγγείλῃ τὴν μέλλουσαν ἠθικὴν εὐημερίαν του· διότι ἡ Σχο-

λὴ αὕτη καὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ὑπὲρ τῶν πλουσίων συσταθεῖσα καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀλλοεθνῶν τῶν ἐφιεμένων μεταλαχεῖν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, τῆς ἑλληνικῆς, λέγω παιδείας, ὑπὸ τὸ βασιλικὸν τῆς ὁποίας σκῆπτρον ἄπασαι αἱ τε τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νεωτέρου κόσμου φιλολογίαι ὑπέκυψαν, ἔχει τοῦ λοιποῦ ἀναπεπταμένας τὰς πύλας αὐτῆς πρὸς ἠθικὴν διάπλασιν καὶ μόρφωσιν τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας τῆς νεολαίας αὐτοῦ, τῶν τρυφερωτάτων τούτων δενδρυλλίων τῆς πατρίδος, αἵτινα ἀνδρούμενά ποτε καὶ δένδρα γενόμενα, θέλουσι σκιασεῖ πάντως μὲ τὴν ἀμφιλαφῆ καὶ εὐεργετικὴν αὐτῶν σκιὰν τὸ ἔθνος καὶ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν σύμπασαν.

Κύριοι, ἂν καὶ, ὡς εἶπον, ἡ Σχολὴ αὕτη θεία συνάρσει καὶ τῇ συνδρομῇ ἀνδρῶν ὑπ' ἀρραιφνοῦς ἑλληνισμοῦ φλεγόμενων ἀνιδρύθη, δὲν ἔπαυσαν ὅμως εἰσέτι καὶ αἱ δυσχερεῖαι αὐτῆς· δὲν ἔπαυσεν ἡ ἄκρα αὐτῆς πενία. Ἄν δὲ πρέπη εἰλικρινῶς νὰ λαλήσω καὶ μετὰ παρρησίας, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ὁ σκοπὸς μου, δὲν δύναμαι, ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς ταύτης ὁμηγύρεως λαλῶν, ἐν ἐπισήμῳ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ν' ἀποκρύψω ὅτι ἡ νεοσύστατος, ἡ ἀρτιγέννητος αὕτη Σχολὴ εἶναι καὶ ἐτοιμοθάνατος. Ναί· ἐτοιμοθάνατος Κύριοι, διότι ὄχι μόνον τὰς ἐκτάκτους αὐτῆς εἰσφορὰς κατηνάλωσεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καθιδρύματος τούτου, ἀλλὰ καὶ τὰς τακτικὰς μηνιαίας αὐτῆς χορηγίας, τὰς παρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Γαλατᾶ πρὸς συντήρησίν τῆς καταβαλλομένας, ἐξεχώρησεν τοῖς ἐργασθεῖσιν εἰς τὴν οἰκοδόμησίν τῆς, στέρηθεῖσα οὕτω καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου τῆς· εἶναι δὲ πασίγνωστον ὅτι ἄνευ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου οὐδεὶς δύναται νὰ συντηρηθῆ, πολὺ δὲ πλέον ἡ πολλὰς ἀνάγκας ἔχουσα δημοσία αὕτη Σχολὴ.

Κύριοι, ἡ Σχολὴ αὕτη ἡ ἠθικῶς ἐκπροσωποῦσα τὴν μέλλουσαν νὰ διαδεχθῆ ἀμέσως ἡμᾶς νέαν γενεάν, δηλαδὴ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ πᾶν ὅ,τι προσφιλέ-

Ἰσολογισμὸς ἐξαγωγῆς τῶν λημῶν τῆς
ἀπὸ ἀ 76ρίου 1866

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐκκλησία Σ. Χριστοῦ, τὸ μνηναῖον Αὐγούστου	Γρ.	667
» Παναγ. Κάφρατιανῆς	»	584
» Ἀγίου Νικολάου	»	1000
» Ἀγίου Ἰωάννου	»	300
Χρεῶσαι διάφοροι, ὀφειλόμενα ἐπὶ τῆς προκαταστόχου Ἐφορίας δι' ὁμολόγου πληρωνομένου ἀνά λίρας ὀθωμ. 3 τὸν καθ' ἕκαστον μῆνα λιρ. 62 $\frac{3}{4}$	»	6750
Χρεῶσαι ἕτεροι	»	507 25
» ἐξ ἐκτάκτων Συνηρομῶν	»	650
Προσκήσεις ἰδιοκτησιῶν ἀγοραὶ οἰκοπέδων Λιρ. ὀθ. 670	»	73700
Ἐξοδα οἰκοδομῆς τῆς ἀνεγειρομένης Σχολῆς	» 937	» 102145
Ταμεῖον μετρητῶν διὰ τὰ ἐν αὐτῷ μετρητὰ	»	1223 25
	Γρ.	<u>187526 50</u>

Ἐν Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεως τῆ 31

Π
ΕΛΕΥΘ. Ι.
ΓΕΩΡ. Ν.
ΔΗΜΟΣ. Μ.
ΑΝΑΣΤΑΣ.

ἑλλ. Σχολῆς τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ
μέχρι 31 αὐγούστου 1867.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κ. Στατηρόπουλον πρόην ἑλληνοδιδάσκαλον	Γρ.	950
Ν. Γρυπάρην ἀλληλοδιδάκτην	»	1682 50
Γεώργιον Ν. Συναδινὸν, πρόχειρα	»	873 50
Ἰδιοκτήτην τῆς Σχολῆς, ὀφείλονται ἀπὸ ἐνοίκιον	»	6263
Ἰάκωβον Μπαξεβάνογλου, Ἀρχιτέκτονα Λρ. ὀθ. 529 86	»	58330
Γενικὴ κατάστασις ἐσόδων καὶ ἐξόδων	»	119427 50

Γρ. 187526 50

αὐγούστου 1867.

ΕΦΟΡΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΔΗΣ
ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ
ΠΑΝΑΣ
ΣΠΟΡΙΔΗΣ

Διασάφσεις τῆς Γεν. καταστά
ἀπὸ 1 Ἰουλίου τοῦ 66 μέχρι

ΔΟΥΝΑΙ

Εἰς μισθοδοσίας τῶν ἐπομένων		
Εἰς Κ. Στατηρόπουλον Μ. 11 καὶ 12 ἡμ.		
	Γρ. 10219 50	
Ν. Γρυπάρην ἀλληλοδ. Μ. 11 »	8800	
Ι. Σκαζίκην παιδονόμον ἐτησίᾳ »	3900	Γρ. 22919 50
Ἐνοίκιον τῆς Σχολῆς Μ. 8 πρὸς 11 Χ. κατ' ἔτος »	7333	
Εἰς ἔξοδα διάφορα, διὰ λιανικὰ »	2378	75
Εἰς νομισματικὴν ζημίαν, διὰ τὴν ἐκ μεταλ- λαγῆς τῶν νομισμάτων εἰς ἀρχιτέκτονα »	733	50
	Γρ. 33364	75
Περίσσευμα »	119427	50
	Γρ.	152792 25

σεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων
31 αὐγούστου 1867.

ΛΑΒΕΙΝ

Ἐκ		
Ἄπὸ Ἴσολογισμὸν, ὑπόλοιπον Α]π		Γρ. 15459 50
Ἄπὸ διαφορῶν, συναχθέντα	Γρ. 779	
Ἄπὸ συντεχνίαν Φερμελεζίδων, ἐκ τοῦ μεταξύ μας συμβιβασμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ 1860 καθυστερομέ- νας μηνιαίας ἐπιχορηγήσεις	» 4000	
Ἄπὸ ἐνοίκιον δωματίου τῆς Σχολῆς, Μ. 6 παρὰ τῆς Φιλοπτώχου Ἀ- δελφότητος	» 720	» 5499
Ἄπὸ ἐπιχορηγήσεις ἐτησίας, ὡς ἐπομένως		
Ἐκκλησίᾳ Σωτῆρος Χριστοῦ	Γρ. 8004	» 30612
» Ἁγίου Νικολάου	» 42000	
» Παναγ. Καφφατιανῆς	» 7009	
» Ἁγίου Ἰωάννου	» 3600	
Ἄπὸ προαιρετικὴν εἰσπραξίν εἰσιτηρίων		» 2042 50
Ἄπὸ ἐκτάκτους συνδρομὰς, ὡς ἐπομένως		
Ἐκκλ. Παν. Καφφατιανῆς Α.	310 Γρ. 34100	» 99062
» Σωτ. Χριστοῦ	» 210 » 23100	
» Ἁγίου Νικολάου	» 210 » 23100	
Παῦλος Κ. Λουτράρης	» 100 » 11000	
Διάφοροι ὠντάνόματα ἐδημοσιεύθησαν	7762	
Ἄπὸ ἀδελφάτων Ἁγ. Χαράλαμπος συνδρομὰς	» 147	25
	Γρ.	452792 25

Ἰδιοκτησία τῆς ἑλληνικῆς

ΔΟΥΝΑΙ

Ἄξιαν ἀγορᾶς οἰκοπέδου, παρὰ Ἰακώβου Μπαζε- βάνογλου ὡς τὸ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου συμφω- νητικὸν μας π. ε.	Λιρ. ὀθ. 470	Γρ. 51700
Ἄξιαν οἰκοπέδου, ἀγορασθέντος παρὰ Ἄντωνίου Ἰγγλέση μέσον τοῦ Κυρ. Κ. Κανάκη τὴν 7 ἀπριλίου π. ε.	» 200	» 22000
Ἐξοδα οἰκοδομῆς, ὡς τὸ ἀπὸ 14 φε- βρουαρίου π. ε. συμφωνητικὸν μας μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἰακώβου Μπαζεβάνογλου	» 600	» 65100
» Διὰ τὴν προσάρτησιν τοῦ δευτέρου οἰκοπέδου ὡς ἡ ἀπὸ 2 μαΐου προς- θήκη ἐν τῷ συμφωνητικῷ	» 260	» 28575
» Δι' ἀποζημίωσιν διακοπῆς ἐργασίας ἐπὶ ἓνα μῆνα, μετατροπῆς τῶν θε- μελιῶν καὶ ὀγκλήρου τοῦ σχεδίου τῆς Σχολῆς πρὸς ἔνωσιν τῶν δύο οἰκοπέδων ὡς ἡ προσθήκη εἰς τὸ συμφωνητικὸν 2 μαΐου π. ε.	» 60	» 6600
» Διὰ τὴν προσθήκην δύο ἀποπάτων εἰς τὴν δευτέραν ὄροφην	» 8	» 880
» Διὰ μεταλλαγὴν στρωσίματος τῆς αὐλῆς ἀντὶ τοῦ ἐκ μαρμάρων συμ- φωνηθέντος, ἐκ πετρῶν Τεργέστης, διὰ τοὺς ὄχτους τῶν ἀποπάτων εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καὶ διὰ τὴν δι- δασκαλοκαθεδρᾶν	» 9	» 990

Λιρ. 1607 Γρ. 175845

ΔΟΥΝΑΙ

Ἰδιοκτησία
Δι' ὅσα ὀφείλει Διρ. ὀθ. 300 Γρ. 33000

Γαλατᾶ Κωνσταν]

Σχολῆς τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ.

ΛΑΒΕΙΝ

Ἐμετρήθησαν ἐκ συνδρομῶν ὡς ἐπομένως		
Ἡ Ἐκκλ. Παναγίας Καφρατιανῆς Λιρ. ὀθ. 310	Γρ. 34100	
» Ἁγίου Νικολάου » 210	» 23100	
» Σωτῆρος Χριστοῦ » 210	» 23100	
Παῦλον Κ. Λουτράρην » 100	» 11000	
Διάφοροι ὄν τὰ ὀνόματα ἐδημο- σιεύθησαν » 70 56	» 7762	
Ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐφορίας μέχρι τῆς 31 αὐγούστου 1867 » 176 58	» 18453	
Ἐμέτρησεν ἡ Ἐφορία ἀπὸ τὴν 1ην σεπτεμβρίου 1867 μέχρι 25 Νοεμβρίου 1867 » 129 86	» 14330	
Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐκ δευτέρας συνδρομῆς τὴν 30 νοεμβρίου » 100	» 11000	
	Λιρ. ὀθ. 1307	Γρ. 142845
ΝΑ ΔΩΣῆ ΠΡΟΣ ΕΙΣΙΩΣΙΝ » 300	» 33000	

Λιρ. ὀθ. 1607 Γρ. 175845

τῆς Σχολῆς.

λεως, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1868,

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΦΙΛΟΤΙΜΩΣ ΣΥΝΔΡΑΜΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.

Ἡ ἱερά Ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου λίρ. ὀθ. 310.	γρ.	34,100	
Ἡ ἱερά Ἐκκλησία τῆς Παναγίας Καφατιανῆς λίρ. ὀθ. 310.	»	34,100	
Ἡ ἱερά Ἐκκλησία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ λίρ. ὀθ. 210.	»	23,100	91,300
<hr/>			
Ἡ Α. Θ. Παναγ. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριος	»	1,000	
Ὁ ἡγεμὼν τῆς Σερβίας Μιχαὴλ Ὀβρένοβιτς λίρ. 25.	»	2,675	
Π. Κ. Λουτράρης διὰ μέσου τῶν φίλων του λίρ. 100	»	11,000	
Σεβρῶν Νεόφυτος	»	400	
Ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου λ. 3.	»	327	
Σιναίου Κύριλλος κριμίτζας 5.	»	280	
Προύσης Κωνσταντίας λ. ὀθ. 2.	»	210	
Κορυτσᾶς Νεόφυτος	»	150	
Κώου Γερμανὸς	»	100	
Σπυρίδων Σόρτας λίρ. 3.	»	330	
Νικόλαος Γρυπάρης διδάσκαλος	»	200	

Γρ. 16672 Γρ. 91300

Μεταφορά	Γρ.	16672	Γρ.91300
Κωνσταντίνος Κράκαρης 7 μετζ.	»	150	50
Ίωάννης Ίωσήφ	»	110	
Πρόδρομος Θεοδώρου	»	110	
Σταῦρος Σάριτζ	»	110	
Νικόλαος Θουμιάτης	»	110	
Σωτήριος Φιλίνδας	»	100	
Γεώργιος Πολυχροσιάδης	»	100	
Νικόλαος Μαῦρος	»	96	
Βασίλειος Πετριδης	»	92	
Ἀντώνιος Ἀθανασίου	»	92	
Μιχαήλ Κατουμάς	»	84	
Πασχάλης Χριστίδης	»	60	
Ἀναστάσιος Φιλιππίδης	»	50	
Κωνσταντίνος Βλασσόπουλος	»	64	50
Ίωάννης Μαραθιώτης	»	64	50
Γεώργιος Καργιωτάκης	»	60	
Θεόδωρος Χ. Δημητρίου	»	50	
Δημήτριος Γ. Συνασανλῆς	»	50	
Ἀντώνιος Βιτάλης	»	48	50
Λουκᾶς Θεοδώρου	»	46	
Γαβριήλ Χ. Ἀναστασίου	»	44	
Παναγιώτης Βασιλάτος	»	43	
Βασίλειος Φωσκολος	»	43	
Χαράλαμπος Πρόδρομου	»	30	
Νικόλαος Δεκαβάλλης	»	21	50
Ἀντώνιος Σαββόπουλος	»	21	50
Λουκᾶς Χριστίδης	»	21	
Ἀπόστολος Δημητριάδης	»	21	
Κ. Βασιλειάδης	»	21	
Ἀθην. Χαράλαμπιάδης	»	21	

Γρ. 18607 Γρ.91300

Μεταφορά	Γρ.	18607	Γρ.91300
Μιχ. Ἀναστασίου	»	21	
Ίωάννης Κυπριανού	»	21	
Ἀνώνυμος	»	19	
Αεωνίδας Γενοβέζος	»	14	
Νικόλαος Ξανθούλης	»	10	
Διά Κωνσταντίνου Μαραγκοῦ	»	70	18762
<hr/>			
Μέχρι τῆς 31 μαΐου τοῦ 1967.	»		110062
Ἐλευθέριος Ίωάν. Κωνσταντιδης δικηγόρος 20]φρ. 8	»	768	
Ἐκ τοῦ δίσκου τοῦ Ἀγ. Νικο- λάου 26 9βρίου	»	262	75
Μιχαήλ Μαυροματάς	»	200	
Βιτωρίτσα Σάββα Μαυρομα- τοπούλου	»	150	
Πασχάλης Χριστίδης	»	110	
Σταῦρος Χριστίδης	»	110	
Δημήτριος Ἀλαφούζος	»	110	
Ἀγγελική Μαυροματάη	»	100	
Ἀντώνιος Ν. Συναδινός	»	98	
Δημήτριος Ρίζος	»	98	
Ἀντώνιος Ἀθανασίου	»	98	
Ἀντώνιος Τριανταφύλλου	»	98	
Χρῆστος Τζιτζόπουλος	»	55	
Ὁ προϊστάμενος τῆς Ἐκκλ. Σ. Χριστοῦ πρωτοσύγγελ. Κων- στάντιος	»	44	
Πολύκαρπος ἱεροδιάκονος τῆς αὐ- τῆς Ἐκκλησίας	»	44	
Γεώργιος Ν. Συναδινός	»	44	

Γρ.2389.75.Γρ.110062

Μεταφορά	Γρ.	2389 75 110062
Σταῦρος Σταυρίδης	»	44
Γαβριήλ Χ. Ἀναστασίου	»	44
Μιχαήλ Βαφειάδης	»	48
Νικόλαος Μοσκοβίτης	»	44
Διονύπιος Βαλσαμάκης	»	44
Τηλέμαχος Ματαράγκας	»	44
Κωνσταντῖνος Ζυμπούλας	»	30
Σακελλάριος παπᾶ Μιχάλης τῆς Ἐκκλησίας Σ. Χριστοῦ	»	26 50
Ἰωσήφ Κοσμόπουλος	»	26
Δημοσθένης Πανᾶς	»	22
Μαργιώγκα Πανᾶ	»	22
Μαργιώγκα Σταυρίδη	»	22
Γεράσιμος Τραυλός	»	22
Ἀντώνιος Πολυπόρο ιατρός	»	22
Γεώργιος Καμηλάτος	»	22
Γεώργιος Καλπάκας	»	22
Ἀνόνημος	»	22
Δημήτριος Ἀποστολίδης	»	22
Πολυχρόνης Γεωργίου	»	22
Γρηγόριος Γρανιές	»	22
Ἰωάννης Σερίου	»	22
Φώτιος Βιτάλης	»	22
Ἀντώνιος Σαββόπουλος	»	22
Μαστροπαντελής	»	22
Νικόλαος Τζάν	»	22
Νικόλαος Χρυσόγελως	»	22
Γεώργιος Τεφαρίκης	»	22
Χ. Σωτήριος	»	22
Εὐστάθιος Δημητρίου	»	22

Γρ. 3180 25 110062

Μεταφορά	Γρ.	3180 25 Γρ. 110062
Γεώργιος Καργιωτάκης	»	22
Ἰωάννης Τιβέρης	»	22
Δημήτριος Νικολάου	»	16 50
Ἰωάννης Ὀρφανός	»	16 50
Νικόλαος Ἠλιάδης	»	11
Γεώργιος Βιτάλης	»	11
Νικόλαος Α. Δεπάστας	»	11
Ἰορδάνης Χ. Γαβριήλ	»	11
Κωνσταντῖνος Ἰορδάνης	»	11
Γεώργιος Α. Δεπάστας	»	11
Γεώργιος Σ. Ἀντύπας	»	11
Λεωνίδας Νικολαΐδης	»	11
Ἀλέξανδρος Βάγιας	»	5 50
Πλεόνασμα διαφόρων ἀποφυγόν- των νὰ σημειώσῃ τὰ ὀ- νόματά των	»	81
Μέχρι τῆς 26 νοεμ. 1867.	»	3,431 75
Κληροδόστημα Ἀννίτζας . . . διὰ χειρὸς Δημοσθένους Πανᾶ . . .	»	500
Δημοσθένης Πανᾶς	»	100
Γεώργιος Βᾶος Ἰατρός	»	110 4141,75

Τὸ ὅλον Γρ. 114,203, 75

Πρὸς τούτοις ὁ Ἰάκωβος Νομικὸς ἐδωρή-
σατο τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχο-
λῆς διάφορα διὰ τὴν ἀλληλοδακτικὴν Σχο-
λὴν βιβλία διδακτικὰ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς
Σχολῆς μαθητῶν, σώματα 224.

Διὰ δὲ τὴν κατασκευὴν τῶν γραφείων οἱ
ἐξῆς κκ. παρεχώρησαν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἔνδε-
κα ἡμισυ ἡμερομίσθια.

Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Φιλιππάκης	3
Ζανῆς Στεφανάκης	2
Μάρκος Ρίζος	1 ½
Ἰωάννης Βούρος	1
Κοσμᾶς Ἰωάν. Βούρος	1
Γιαννούλης Καρακίρ	1
Νικόλαος Πράγκος	1
Γεώργιος Ἀρναουκιώτης	1

Ἀπονέμεται δημοσίᾳ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Κ. Κ. Κανάκη, τὸν ἐξόχως συντελέσαντα διὰ τῶν ἀτρύτων ἐνεργειῶν του εἰς τὴν πρόσκτησιν παρακειμένου τινὸς οἰκοπέδου χρῆσιμεύσαντος πρὸς εὐρύσιν τοῦ Καστήματος τῆς Σχολῆς.

Συνάμα δὲ ὀφείλεται ὁ δίκαιος ἔπαινος καὶ εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα Κ. Ἰάκωβον Μπαξεβάνογλου, ὅστις εὐκόλυσε καὶ εὐκολύνει τὴν Ἐφορίαν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς οἰκοδομῆς τοῦ καταστήματος.

Ἐν Γαλατᾷ Κ]πόλεως τῇ 5 φεβρ. 1868.

Η ΕΦΟΡΙΑ

Σημ. Ἀξία τῶν νομισμάτων ἐδημοσιεύθη ἡ τρέχουσα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν.

SISMANO GIOGA
MEGARD